

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อที่สี่สิบ - หมายเลขสิบสาม

หมายเลขสิบสาม

Jeff Pippenger

2026-05-28

ในฐานะสัญลักษณ์หลักของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เปโตรกำลังยืนอยู่ที่พาเนียมในปี 2026 และกำลังทำงานเพื่อแก้ไขคำพยากรณ์อันเป็นเท็จของวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 งานของเขาในเรื่องนั้นสอดคล้องกับงานแห่งการแก้ไขของโจเซฟยาห์ ลิตซ์เกี่ยวกับวันที่ 11 สิงหาคม 1840 และการระบุของซามูเอล สโนว์เกี่ยวกับวันที่ 22 ตุลาคม 1844 การแก้ไขของลิตซ์ได้เสริมกำลังข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และของสโนว์ได้เสริมกำลังข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง การเสริมกำลังของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการเสริมกำลังข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ลักษณะเฉพาะขององค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองได้รับการเป็นตัวแทนอยู่ในองค์ที่สาม ในฐานะการผสมผสานกันของข่าวสารแห่งวิบัติภายนอกกับข่าวสารภายในแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนของคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน

ในการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น ครึ่งที่หนึ่งและครึ่งที่สาม ซึ่งเป็นทั้งการเริ่มต้นและการสิ้นสุด จะมีลักษณะขนานกัน ไม่นานมานี้ พี่น้องคนหนึ่งได้ค้นพบความจริงหลายประการที่เกี่ยวเนื่องกับวิบัติประการที่หนึ่งแห่งวิวรณ์บทที่เก้า ซึ่งเมื่อประยุกต์ใช้ภายใต้หลักการของอัลฟาและโอเมกาแล้ว ก็ชี้ให้เห็นการยืนยันอันลึกซึ้งอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับ “แผ่นดินไหว” ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาคือ “แผ่นดินไหว” นั้น ซึ่งได้สำเร็จเป็นครั้งแรกในการปฏิวัติฝรั่งเศส เมื่อฝรั่งเศส ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในสิบประชาชาติที่ประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างเชิงพยากรณ์ของโรมนอภิศาสนาในพระธรรมดาเนียล ถูกโค่นล้ม ดังนั้น บทที่สิบเอ็ดจึงกล่าวว่า ส่วนที่สิบของนครนั้นได้พังทลายลง

และในโรมงนั้นเองก็เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ และหนึ่งในสิบสวนของเมืองก็พังทลายลง และในเหตุแผ่นดินไหวนั้นมีคนตายเจ็ดพันคน ส่วนคนที่เหลือต่างหวาดกลัว และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ วิวรณ์ 11:13

ทันทีหลังจากข้อนี้ ศาสนาอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามก็มาถึง.

วิบัติประการที่สองได้ผ่านพ้นไปแล้ว; และดูเถิด วิบัติประการที่สามก็มาถึงโดยเร็ว วิวรณ์ 11:14

ผู้บุกเบิกทั้งหลายคาดหมายว่า “วิบัติประการที่สาม” จะติดตามวิบัติประการที่สองมาโดยทันที แต่คำที่แปลว่า “โดยเร็ว” นั้น มีความหมายว่า โดยฉับพลันและโดยไม่คาดคิด ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของการโจมตีแบบสายฟ้าแลบของอิสลาม วิบัติประการที่สามมิได้มาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ดังที่บรรดาผู้บุกเบิกได้สันนิษฐานไว้ แต่เมื่อมันมาถึง มันจะเกิดขึ้น “โดยฉับพลันและโดยไม่คาดคิด” ดังเช่นที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ 9/11 อันเป็นเครื่องหมายถึงการเริ่มต้นของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งสิ้นสุดลงไม่นานก่อนแผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอาทิตย์

“แผ่นดินไหว” ของกฎหมายวันอาทิตย์คือการสิ้นเสถียรของสัตว์ร้ายแห่ง “แผ่นดิน” และเมื่อเหตุการณ์ 9/11 มาถึง ชิสเตอร์ไวท์ได้ระบุว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงลุกขึ้นเพื่อ “ทรงทำให้แผ่นดินโลกสิ้นเสถียรอย่างน่าสะพรึงกลัว” ณ จุดเริ่มต้นของการประทับตราและ ณ จุดสิ้นสุด

สัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินถูกสังหารเหื่อน ดังนั้นจึงเป็น “แผ่นดินไหวครั้งใหญ่”

“ข้าพเจ้าไม่เคยกล่าวเช่นนี้เลย ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า เมื่อข้าพเจ้ามองดูอาคารใหญ่โตที่กำลังก่อสร้างสูงขึ้น ณ ที่นั้น ชั้นแล้วชั้นเล่า เหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวเพียงใดจะเกิดขึ้น เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงลุกขึ้นเพื่อทรงสังหารเหื่อนแผ่นดินโลกอย่างน่าครันคร้าม! แล้วถ้อยคำแห่งวิวรณ์ 18:1-3 ก็สำเร็จเป็นจริง” Review and Herald, July 5, 1906.

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง “ลุกขึ้น”

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในพระราชกิจตามยุคสมัยแห่งการทรงจัดเตรียมของพระองค์ ดังเช่นกรณีเมื่อสหเฟนถูกขว้างด้วยก้อนหิน และในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อการพิพากษาคนตายได้เริ่มต้นขึ้น เมื่อการพิพากษาคนเป็นได้เริ่มขึ้นในวันที่ 9/11 องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงลุกขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วทรงเขย่าสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก ดังที่พระองค์จะทรงกระทำอีกครั้ง ณ ตอนปลายของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เมื่อพระองค์ทรงเปลี่ยนพระราชกิจตามยุคสมัยแห่งการทรงจัดเตรียมของพระองค์จากคริสตจักรของพระองค์ไปยังฝูงแกะอีกคอกหนึ่งของพระองค์ คือบรรดาผู้ที่ยังอยู่ในบาบิโลน.

สิ่งที่บราเดอร์แดเนียลได้ค้นพบนั้น คือคุณลักษณะของวิบัติประการที่หนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับคำพยากรณ์เรื่อง “แผ่นดินไหวใหญ่” ในบทที่สิบเอ็ด อันสอดคล้องกับประวัติศาสตร์และความเข้าใจของผู้บุกเบิกเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่ทำให้วิบัติประการที่หนึ่งสำเร็จลุล่วง

แล้วทูตสวรรค์องค์ที่ห้าได้เป่าแตร และข้าพเจ้าเห็นดาวดวงหนึ่งตกจากฟ้าสู่แผ่นดินโลก และกบฏแห่งบ่อเหวลิกันนั้นได้ทรงประทอนแก่เขา และเขาได้เปิดบ่อเหวลิกันนั้น และมีควันพุ่งขึ้นมาจากบ่อเหวลิกันนั้น ดุจควันจากเตาใหญ่ และดวงอาทิตย์ก็บออากาศก็มืดมัวไปเพราะควันจากบ่อเหวลิกันนั้น และจากควันนั้นก็มีฝูงตักแตนออกมาสู่แผ่นดินโลก และอำนาจได้ทรงประทอนแก่พวกมัน ดังเช่นแมงป่องแห่งแผ่นดินโลกมีอำนาจ และมีพระบัญชาแก่พวกมันว่า อย่าได้ทำอันตรายแก่หญ้าแห่งแผ่นดินโลก หรือสิ่งเขียวสดใด ๆ หรือบรรดาต้นไม้ใด ๆ แต่ให้ทำอันตรายเฉพาะมนุษย์เหล่านั้นซึ่งไม่มีตราประทับของพระเจ้าอยู่ที่หน้าผากของตน วิวรณ์ 9:1-4

บรรดาผู้บุกเบิกได้ประยุกต์ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้อย่างถูกต้องกับประวัติศาสตร์ซึ่งนำไปสู่การปรากฏขึ้นของโมฮัมหมัด ผู้ซึ่งถือกำเนิดในปี 570 รวบรวมชนเผ่าทั้งหลายให้เป็นหนึ่งเดียวในปี 606 ได้รับการสำแดงครั้งแรกในปี 610 อพยพไปยังเมดินาในปี 622 เริ่มการสงครามของตนในปี 624 และถึงแก่อสัญกรรมในปี 632 “บาดาลิก”

ในเชิงพยากรณ์เป็นภาพแทนของการสำแดงรูปแบบใหม่ของชาตान แต่โมฮัมหมัดเริ่มต้นในอาระเบีย ซึ่งเป็นที่รู้จักเช่นกันว่าเป็นบาดาลิก เนื่องจากมีทะเลทรายอันกว้างใหญ่ไพศาล.

มุฮัมมัดได้กลายเป็นกษัตริย์เชิงพยากรณ์ หรือดังที่เขาได้รับการขนานนามว่า “ผู้ทรงความน่าไว้วางใจ” ในปี 606 เมื่อเขาได้ยุติข้อพิพาทระหว่างชนเผ่าต่าง ๆ ที่กำลังตกอยู่ในภาวะลำบากใจว่าใครควรได้รับอนุญาตให้นำ “ศิลาดำ” ซึ่งเป็นศิลามุมเอ็กกลับไปยังประดิษฐานที่กะอ์บะฮ์ กะอ์บะฮ์เป็นอาคารรูปทรงลูกบาศก์ (ดังนั้นจึงมีชื่อว่า “กะอ์บะฮ์” ซึ่งในภาษาอาหรับหมายถึง “ลูกบาศก์”) ตั้งอยู่ ณ

ศูนย์กลางของมัสยิดอันยิ่งใหญ่แห่งนครเมกกะในประเทศซาอุดีอาระเบีย มีความสูงประมาณ 43 ฟุต กว้าง 11 ฟุต และยาว 10 ฟุต สร้างด้วยหินแกรนิตและหินอ่อน และมีผ้าไหมสีดำกับผ้าฝ้ายคลุมอยู่

กะอ์บะฮ์มีอยู่ก่อนมุฮัมมัดมาเป็นเวลานาน และตามธรรมเนียมอิสลาม

เดิมที่อาคารนี้ถูกสร้างขึ้นโดยอับราฮัมและอิซมาเอลบุตรของท่าน

เพื่อเป็นนิเวศแห่งการนมัสการพระเจ้าองค์เดียว (อัลลอฮ์) ตลอดหลายศตวรรษต่อมา

สถานที่นี้ได้เต็มไปด้วยรูปเคารพและถูกใช้เป็นศาลเจ้าของลัทธินอกศาสนาโดยชนเผ่าอาหรับต่าง ๆ

กะอ์บะฮ์เป็นศูนย์กลางฝ่ายจิตวิญญาณของโลกอิสลาม—อาคารโบราณที่เรียบง่ายซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเอกเทวนิยม ความเป็นหนึ่งเดียว และความเชื่อมโยงระหว่างความเชื่อสายอับราฮัมกับศาสนาอิสลาม มุสลิมมีได้ถือว่กะอ์บะฮ์เป็น “พระนิเวศของพระเจ้า” ในความหมายตามตัวอักษร หากแต่เป็นจุดศูนย์รวมสำหรับการนมัสการซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งไว้ การกระทำของมุฮัมมัดในช่วงเวลาที่กะอ์บะฮ์ถูกทำลายลงและต่อมาได้รับการบูรณะขึ้นใหม่ เป็นจุดเริ่มต้นแห่งภาวะผู้นำของท่าน

นำหลาถฉบับพลันได้สร้างความเสียหายแก่กะอ์บะฮ์ และเผ่ากุเรชได้ทำการบูรณะขึ้นใหม่ เมื่อถึงเวลาจะนำหินดำ (ฮะญฺร อัล-อัศวัต) กลับไปประดิษฐานยังมุมเดิม บรรดาตระกูลต่าง ๆ ก็ได้เถียงกันว่าใครควรได้รับเกียรติในหินที่สุดพวกเขาตกลงกันว่าผู้ถัดไปที่เดินเข้ามาในบริเวณนั้นจะเป็นผู้ตัดสิน มุฮัมมัดได้เดินเข้ามา และเขาได้ยุติข้อพิพาทนั้นอย่างชาญฉลาด กล่าวคือ เขาวางหินดำลงบนผืนผ้า ให้ตัวแทนจากแต่ละตระกูลช่วยกันยกและหามไปพร้อมกัน แล้วเขาจึงเป็นผู้วางมันเข้าที่ด้วยตนเอง เหตุการณ์นี้ทำให้เขาได้รับความนับถืออย่างยิ่ง และได้รับสมญานามว่า อัล-อะมีน (“ผู้ซื่อสัตย์ไว้วางใจได้”) ท้าวมกลางชาวมักกะฮ์ เหตุการณ์นี้เป็นหนึ่งในเหตุการณ์สำคัญก่อนการเป็นศาสดาที่ถูกเน้นย้ำไว้ในลำดับเหตุการณ์จำนวนมาก “หินดำ” นั้นเป็นศิลามุมเอกที่มุฮัมมัดเป็นผู้วางไว้ ผู้ซึ่งเป็นกษัตริย์เชิงพยากรณ์เหนือศาสนาอิสลาม ศิลามุมเอกสีดำนั้นเป็นของปลอมเลียนแบบพระคริสต์อย่างชัดเจน (ผู้ทรงเป็นศิลามุมเอกแท้จริง) และความเสื่อมทรามของเรือนกะอ์บะฮ์ภายหลังการนำรูปเคารพเข้าไปเป็นเวลาหลายปีก็ได้รับการแก้ไขโดยมุฮัมมัดด้วยกัน

หลังจากที่ชาวกุเรชได้ละเมิดสนธิสัญญาหุไดบิยะฮ์ มุฮัมมัดก็ยกทัพเข้าสู่มักกะฮ์พร้อมด้วยกองกำลังมุสลิมประมาณ 10,000 คน เมืองนั้นยอมจำนนโดยแทบไม่มีการสู้รบเลย จากนั้นมุฮัมมัดได้เข้าไปในกะอ์บะฮ์ ทำลายรูปเคารพ 360 องค์ที่อยู่ภายใน และอุทิศศาสนสถานนั้นขึ้นใหม่เพื่อการนมัสการพระเจ้าองค์เดียว (อัลลอฮ์) ดังนั้น มุฮัมมัด กษัตริย์แห่งอิสลาม จึงได้วางศิลามุมเอก และชำระพระวิหารให้บริสุทธิ์จากการบูชารูปเคารพ

มีอำนาจสามประการที่ขึ้นมาจากเหวลึกไร้กั้นในพระธรรมวิวรณ์ และอำนาจทั้งสามนั้นแต่ละประการล้วนเป็นพระคริสต์ปลอมแปลง ซาตาน คือพญานาค พยายามจะเป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์และแทนที่คริสต์จักรของพระองค์

โอ ลูซิเฟอร์ บุตรแห่งรุ่งอรุณเอ๋ย เจ้าได้ตกจากฟ้าสวรรค์ลงมาอย่างไรหนอ!
เจ้าผู้กระทำให้ประชาชาติทั้งหลายอ่อนกำลัง ถูกโค่นลงถึงดินอย่างไรหนอ!
เพราะเจ้าได้กล่าวในใจของเจ้าว่า “ข้าจะขึ้นไปยังสวรรค์
ข้าจะยกบัลลังก์ของข้าขึ้นเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งอยู่บนภูเขาแห่งที่ประชุม
ในที่สุดขอบทิศเหนือ ข้าจะขึ้นไปเหนือที่สูงของหมู่เมฆ ข้าจะเป็นเสมือนองค์ผู้สูงสุด”
แต่เจ้าจะถูกนำลงไปยังแดนนรก ถึงที่สุดขอบเหวลึก อีสยาห์ 14:12-15

มังกรแห่งลัทธิอเทวนิยมได้ขึ้นมาจากเหวลึกไร้กั้นบึงในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด และสัตว์ร้ายแห่งคาทอลิกก็ขึ้นมาจากเหวลึกไร้กั้นบึงเมื่อบาดแผลถึงตายของนางได้รับการรักษาให้หาย.

สัตว์ร้ายซึ่งท่านได้เห็นนั้น เคยเป็นอยู่แล้ว และบัดนี้มีได้เป็นอยู่ และจะขึ้นมาจากเหวลึก และมุ่งไปสู่ความพินาศ และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก ซึ่งไม่มีชื่อเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่แรกทรงวางรากฐานของโลก จะประหลาดใจเมื่อเขาเห็นสัตว์ร้ายซึ่งเคยเป็นอยู่แล้ว และบัดนี้มีได้เป็นอยู่ และถึงกระนั้นก็ยังเป็นอยู่ วิวรรณ์

สัตว์ร้ายแห่งคาทอลิกขึ้นสู่บัลลังก์ของโลกเมื่อมีการตรากฎหมายวันอาทิตย์ และเมื่อสหภาพสามประการได้รับการสถาปนาขึ้นแล้ว ดังเช่นพญานาค คาทอลิกอ้างตนว่าเป็นพระเจ้า ดังที่เปาโลได้ชี้ไว้อย่างเหมาะสมอย่างยิ่งนัก

อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านด้วยวิธีใด ๆ เลย เพราะว่าวันนั้นจะยังไม่มาถึง จนกว่าจะมีการละทิ้งความเชื่อเกิดขึ้นก่อน และมนุษย์แห่งบาปนั้นจะถูกเปิดเผย คือบุตรแห่งความพินาศ ผู้ซึ่งขัดขืนและยกตนขึ้นเหนือสิ่งทั้งปวงที่เรียกว่าพระเจ้า หรือที่เขานับถือกัน เพื่อว่าเขาจะได้นั่งในพระวิหารของพระเจ้าอย่างพระเจ้า แสดงตนว่าตนเองเป็นพระเจ้า 2 เธสะโลนิกา 2:3, 4

เช่นเดียวกับพญานาค สัตว์ร้ายแห่งคาทอลิกก็เป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ทั้งสองต่างอ้างตนว่าเป็นพระเจ้า และทั้งสองต่างมีความพินาศสุดท้ายสัมพันธ์อยู่กับคำพยากรณ์ตามพระคัมภีร์ของตน เพราะพญานาคถูกเหวี่ยงลงสู่นรก และสัตว์ร้ายนั้นคือบุตรแห่งความพินาศ โดยที่ความพินาศหมายถึงการทำลายล้างขั้นสุดท้าย

“ความมุ่งหมายอันแน่วแน่ของปฏิปักษ์พระคริสต์ที่จะดำเนินการกบฏซึ่งเขาได้เริ่มขึ้นในสวรรค์ จะยังคงทำงานอยู่ในบุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง” Testimonies, เล่ม 9, 230.

“โดยผ่านทางพระสันตะปาปาแห่งกรุงโรม งานอย่างเดียวกันนี้ได้ถูกดำเนินต่อไปที่เนินแผ่นดินโลก ดังที่เคยถูกดำเนินอยู่ในราชสำนักแห่งสวรรค์ก่อนการขับไล่เจ้าแห่งความมืดออกไป ชาตานได้พยายามแก้ไขพระราชบัญญัติของพระเจ้าในสวรรค์ และเสนอข้อแก้ไขของตนเองขึ้นมา เขาได้ยกการวินิจฉัยของตนเองให้สูงกว่าพระผู้สร้างของตน และตั้งเจตจำนงของตนไว้เหนือพระประสงค์ของพระยาห์เวห์ และด้วยวิธีนี้ก็เสมือนหนึ่งได้ประกาศว่าพระเจ้าทรงผิดพลาดได้ พระสันตะปาปาก็ดำเนินตามวิถีเดียวกันนั้น และโดยอ้างความไม่ผิดพลาดสำหรับตนเอง จึงพยายามปรับพระราชบัญญัติของพระเจ้าให้สอดคล้องกับแนวคิดของตนเอง โดยคิดว่าตนสามารถแก้ไขความผิดพลาดที่ตนเห็นว่ามีอยู่ในกฎเกณฑ์และพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของสวรรค์และแผ่นดินโลก แท้จริงแล้วท่านกำลังกล่าวแก่โลกว่า เราจะมอบกฎหมายที่ดีกว่าของพระยาห์เวห์ให้แก่พวกท่าน การกระทำเช่นนี้เป็นการดูหมิ่นพระเจ้าแห่งสวรรค์สักเพียงไร!” Signs of the Times, November 19, 1894.

ศาสนาอิสลาม ซึ่งมีโมฮัมหมัดเป็นตัวแทนในประวัติศาสตร์แห่งศตวรรษที่เจ็ด ก็ได้ขึ้นมาจากเหวลึกไร้ก้นบึ้งเช่นกัน เมื่อกุญแจที่ได้มอบแก่โมฮัมหมัดถูกไขออก เมื่อแหวนนั้นถูกเปิด “ควัน” ก็พลุ่งขึ้นมา ทำให้ดวงอาทิตย์และอากาศมืดมัวไป บรรดาผู้บุกเบิกได้ระบุไว้อย่างถูกต้องว่า “กุญแจ” ที่เปิดแหวนนั้นคือยุทธการแห่งนินะเวห์

เมื่อเราเข้าใจข้อพระคัมภีร์สามข้อแรกของวิวรณ์บทที่เก้าจากความเข้าใจของผู้บุกเบิก ภายใต้บริบทของการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น เราพบว่าลักษณะเชิงพยากรณ์ของข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นซึ่งเป็นตัวแทนของวิบัติประการที่หนึ่ง เป็นต้นแบบของลักษณะเชิงพยากรณ์ของวิบัติประการที่สามซึ่งมาถึง “โดยเร็ว” ณ แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ กฎหมายวันอาทิตย์ถูกเป็นตัวแทนโดยสงครามแห่งนินะเวห์.

เปโตรมีหน้าที่รับผิดชอบในการแก้ไขคำพยากรณ์เท็จเรื่องลูกไฟแห่งแนชวิลล์ และเขาตระหนักว่าการประยุกต์ใช้คำเตือนของเอลเลน ไวท์เกี่ยวกับลูกไฟที่ตกเหนือแนชวิลล์อย่างถูกต้องนั้น

เป็นเครื่องหมายบ่งชี้ถึงการเริ่มต้นของ

“การทำลายเมืองนับพันซึ่งเกือบจะถูกมอบให้แก่การบูชารูปเคารพโดยสิ้นเชิง”

ลูกไฟแห่งแนชวิลล์เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งการทำลายล้างที่จะมาถึงเหนือบรรดานครทั้งหลาย และยังเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของการประกาศข่าวสารแห่งเสียงร้องเทียงคืนอันสิ้นด้วยข่าวสารนั้นเริ่มต้นด้วยการโจมตีโดยอิสลามอย่างไม่คาดคิด

และช่วงเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลงด้วยการโจมตีโดยอิสลามอย่างไม่คาดคิด ณ แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ช่วงเวลาแห่งการประกาศเสียงร้องเทียงคืนนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการโจมตีโดยอิสลามอย่างไม่คาดคิดเมื่อวันที่ 9/11

การประทับตรากคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจึงได้เริ่มต้นขึ้นสอดคล้องกับเส้นเรื่องของบาลาอัมและลาซิมมีการตีสามครั้งที่ถึงจุดสุดยอด ณ กฎหมายวันอาทิตย์ แต่ในการโจมตีครั้งที่สองซึ่งไม่คาดคิดนั้น รวมถึงวันที่ 7 ตุลาคม 2023 ที่กระทำต่อแผ่นดินอันรุ่งโรจน์โบราณ และต่อมาที่ลูกไฟแห่งแนชวิลล์ทุกเส้นเรื่องสอดคล้องกัน และเปโตรเข้าใจว่าการเปิดเผยความจริงเหล่านี้ ซึ่งถูกพรรณนาเป็นชายถือแปรงปิดฝุ่นผู้รวบรวมอัญมณีที่กระจัดกระจายและโยนลงในหีบนั้น เป็นพระราชกิจของสิงโตแห่งเผ่ายูดาห์

สิงห์แห่งยูดาห์ระบุว่าข่าวสารของแนชวิลล์ที่เปโตรได้รับการแก้ไขนั้นเกิดขึ้นในช่วงสุดท้ายของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งถูกแสดงไว้ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้ของดาเนียล 11 ข้อ 40 และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้นั้นซึ่งถูกแสดงไว้ในข้อ 11 ถึง 15 ของบทเดียวกัน ในข้อเหล่านั้น ยุทธการแห่งราฟิอาและยุทธการแห่งพาดเนียมนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ของข้อ 16 ซึ่งถูกแสดงโดยยุทธการแห่งแอ็กเทียม เมื่อยุทธการแห่งพาดเนียมมาบรรจบกับยุทธการแห่งแอ็กเทียม ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ยุทธการแห่งนินะเวห์ก็ถูกทำให้เกิดซ้ำด้วยเช่นกัน

“กัญแจ” ซึ่งประทานแก่โมฮัมหมัด กษัตริย์แห่งอิสลาม ผู้ซึ่งนามของเขามีไข่เพียงลักษณะของอิสลามเท่านั้น แต่ยังเป็นสถานที่แห่งความพินาสที่ถูกทำเครื่องหมายไว้โดยยุทธการแห่งนินะเวห์ด้วย พระนามของกษัตริย์นั้น “ในภาษาฮิบรูคือ อับบัตโดน” และ “ในภาษากรีกมีชื่อว่า อปอลลิโยน”

ภาษากรีกและภาษาฮิบรูนั้นถึงพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ และสอนเราว่า อับบัตโดนหมายถึง “สถานที่แห่งความพินาส” และอปอลลิโยนหมายถึง “ผู้ทำลาย” ในข้อสิบเอ็ดของวิวรณ์บทที่เก้า กษัตริย์เหนืออิสลามคือโมฮัมหมัด แต่เขายังเป็น “ทูตสวรรค์แห่งเหวลึก” ด้วย ซึ่งก็คือซาตาน ดังเช่นที่พระสันตะปาปาเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ในฐานะมือขวาของซาตานบนแผ่นดินโลก โมฮัมหมัดก็อยู่ภายใต้การควบคุมโดยตรงของซาตานเช่นกัน คือทูตสวรรค์แห่งเหวลึกนั้น

ณ กฎหมายวันอาทิตย์ สหภาพสามฝ่ายถูกบังคับให้เกิดขึ้นเหนือโลก

และบาดแผลมรณะที่ได้กระทำต่อสันตะปาปาในปี 1798

อันเป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของยุคมืดก็ได้รับการรักษาให้หาย เมื่อบาดแผลมรณะได้รับการรักษา ยุคที่สองของยุคมืดก็มาถึง และในการแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ซึ่งคือกฎหมายวันอาทิตย์นั้น

ศาสนาอิสลามหม่นกัญแจ และควันประหนึ่งออกมาจากเตาเผาที่บดบังดวงอาทิตย์และดวงดาว

เมื่อความมืดกลับมาอีก การรบแห่งนินะเวห์ถูกทำซ้ำ ณ กฎหมายวันอาทิตย์

เพราะนั่นคือกัญแจที่นำมาซึ่งวาระที่สองแห่งความมืด ที่นั่น

การละทิ้งความเชื่อของชาติตามมาด้วยความพินาสของชาติ ที่นั่น “การกดขี่แบบเผด็จการอันแข็งแกร่ง”

ครอบงำอย่างเต็มที่ เพราะควันแห่งศาสนาอิสลามที่ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงดาวมืดลงในการรบแห่งนินะเวห์นั้น

เป็นดังเตาเผาที่ลุกไหม้ “เตาเผาที่ลุกไหม้” เป็นองค์ประกอบหนึ่งแห่งพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม

ต่อมาเมื่อดวงอาทิตย์ลับไปแล้วและเกิดความมืดขึ้น ดูเถิด
มีเตาไฟควันพลุ่งและคบเพลิงลุกโพล่งผ่านไประหว่างชั้นเนื้อเหล่านั้น ปฐมกาล 15:17

เตาไฟที่มีควันซึ่งผ่านไประหว่างสัตว์บูชาแห่งพันธสัญญาของอับรามนั้น
เป็นสัญลักษณ์บ่งชี้ถึงความเป็นทาสในอียิปต์ซึ่งกล่าวไว้ในข้อที่สิบสาม

และพระองค์ตรัสแก่อับรามว่า “เจ้าจงรู้แน่เถิดว่า
เชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวอยู่ในแผ่นดินที่มีไซของตน และจะปรนนิบัติชนเหล่านั้น;
และเขาทั้งหลายจะข่มเหงเชื้อสายของเจ้าอยู่สี่ร้อยปี” ปฐมกาล 15:13

“เตาไฟที่ลุกโชน” เช่นเตาไฟของเนบูคัดเนสซาร์ในดาเนียลบทที่สาม
เป็นสัญลักษณ์ของการเป็นทาสและการตกอยู่ในพันธนาการ ดังเช่นสภาพของซัดรัก เมซาค และอาเบดเนโก.

“แต่ดูดวงดาวทั้งหลายในวงโคจรอันกว้างใหญ่แห่งวิถีที่ทรงกำหนดไว้สำหรับมัน
พระประสงค์ทั้งหลายของพระเจ้าย่อมไม่รู้จักความรีบเร่งและไม่รู้จักความล่าช้า
โดยทางสัญลักษณ์แห่งความมืดที่บดบังใหญ่และเตาไฟที่มีควัน
พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่อับราฮัมถึงการเป็นทาสของอิสราเอลในอียิปต์
และได้ทรงประกาศว่าเวลาที่พวกเขาจะอาศัยอยู่ชั่วคราวนั้นจะเป็นสี่ร้อยปี “ภายหลัง” พระองค์ตรัสว่า
“พวกเขาจะออกมาพร้อมด้วยทรัพย์สินสมบัติมากมาย” ปฐมกาล 15:14” ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, 33.

แต่พระเยโฮวาห์ได้ทรงรับท่านทั้งหลายไว้ และทรงนำท่านออกมาจากเตาถลุงเหล็ก คือออกมาจากอียิปต์
เพื่อให้เป็นประชากรแห่งมรดกของพระองค์ ดังที่ท่านเป็นอยู่ในวันนี้ เฉลยธรรมบัญญัติ 4:20

ควันที่ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์มืดลงเมื่อภูเขาแห่งสงครามเมืองนินะเวห์ถูกไฟออกนั้น
บ่งชี้ถึงการกดขี่ข่มเหงที่เริ่มต้นขึ้นอย่างจริงจัง ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์
การกดขี่ข่มเหงในยุคมืดจึงถูกทำให้เกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง บรรดาผู้บุกเบิกได้ระบุไว้อย่างถูกต้องว่า
สงครามเมืองนินะเวห์เป็น “ภูเขา”

ที่นำศาสนาอิสลามเข้าสู่ประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์ในฐานะภัยพิบัติประการแรกในปี 627
สงครามนั้นเกิดขึ้นระหว่างโรมกับเปอร์เซีย และเป็นตัวแทนของชัยชนะของโรม แต่เป็นสิ่งที่เรียกกันว่า
ชัยชนะแบบไพร์ริส คือชัยชนะที่แท้จริงแล้วกลับเป็นผลร้ายต่อผู้ชนะเอง
วลีนี้มาจากชัยชนะของกษัตริย์ไพร์ริสแห่งเอพิรุส หลังจากการรบสองครั้งกับชาวโรมัน (เฮราคเลียสในปี 280
ก่อน ค.ศ. และแอสคูมในปี 279 ก่อน ค.ศ.) พระองค์ทรงเอาชนะกองทัพโรมันได้
แต่สูญเสียกำลังพลของพระองค์เองไปเป็นจำนวนมหาศาล ตามตำนานกล่าวว่า ต่อมาพระองค์ตรัสว่า
“หากได้ชัยชนะเช่นนี้อีกเพียงครั้งเดียว เราก็พินาศแน่”

ยุทธการแห่งนินะเวห์เป็นชัยชนะเชิงยุทธศาสตร์ของโรม แต่เมื่อสิ้นสุดลงแล้ว
ทั้งโรมและเปอร์เซียต่างก็ไม่มีอำนาจที่จะต้านทานการบุกกลมของอิสลามได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกต่อไป
ในความสำเร็จสมบูรณ์สมัยใหม่ของยุทธการแห่งนินะเวห์นั้น เปอร์เซียคือสหรัฐอเมริกา และโรมคือสันตะปาปา
มีโด-เปอร์เซียในฐานะอำนาจสองเขาเป็นตัวแทนของอำนาจสองเขาของสหรัฐอเมริกา
เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกาก็เป็นเพียงเขาเดียว เพราะก่อนหน้านี้กฎหมายวันอาทิตย์นั้น
รูปสัตว์ร้ายได้ถูกก่อตั้งขึ้นแล้ว และการก่อตั้งนั้นประกอบด้วยการรวมเขาทั้งสองเข้าเป็นหนึ่งเดียว
ในดาเนียลบทที่แปด มีเขาสองเขาเป็นตัวแทนของจักรวรรดิมีโด-เปอร์เซีย
และเขาของเปอร์เซียได้งอกขึ้นมาภายหลัง⁴

แล้วข้าพเจ้าเงยตาขึ้นและมองดู และดูเถิด มีแกะผู้ตัวหนึ่งยืนอยู่หน้าริมแม่น้ำ มันมีเขาสองเขา
และเขาทั้งสองนั้นสูง แต่เขาหนึ่งสูงกว่าอีกเขาหนึ่ง และเขาที่สูงกว่านั้นงอกขึ้นมาภายหลัง ดาเนียล 8:3

เขาทั้งสองของสหรัฐอเมริกา คือ ลัทธิสาธารณรัฐและลัทธิโปรเตสแตนต์ จะรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวเมื่อคริสตจักรและรัฐมารวมกันเพื่อก่อรูปเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย การก่อรูปนั้นจะสำเร็จบริบูรณ์อย่างเต็มที่เมื่อเครื่องหมายของสัตว์ร้ายถูกบังคับใช้ภายใต้กฎหมายวันอาทิตย์ สิ่งนี้ชี้บ่งว่าสหรัฐอเมริกาเป็นเพียงเปอร์เซีย ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ เปอร์เซียพ่ายแพ้แก่โรมในการรบที่นินะเวห์ วิธีที่โรมเอาชนะเปอร์เซียนั้นมีนัยสำคัญทางประวัติศาสตร์ เนื่องด้วยยุทธวิธีของเฮราคลิอัส จักรพรรดิโรมัน.

กล่าวโดยสรุป เฮราคลิอัสได้ดำเนินการโจมตีแบบจู่โจมโดยไม่คาดคิด ตรงกันข้ามกับการโจมตีแบบรุกคืบตรงไปข้างหน้าโดยตรง ความพยายามของเขาในการทำให้เกิดความประหลาดใจนั้นปรากฏบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ ความประหลาดใจดังกล่าวรวมถึงการตัดสินใจโจมตีในฤดูหนาว ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่พบโดยทั่วไปในยุคประวัติศาสตร์นั้น แต่ก็ไม่ได้มีเพียงเท่านั้น เฮราคลิอัสเริ่มการรุกรานในช่วงกลางเดือนกันยายน ค.ศ. 627 จากทางเหนือ (ที่สูงอาร์มีเนีย) แทนที่จะใช้เส้นทางที่คาดกันว่าจะมุ่งลงใต้ตรงไปยังเมืองหลวงของเปอร์เซียคือ Ctesiphon เขากลับอ้อมเป็นวงกว้าง เคลื่อนลงสู่ทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามบริเวณชายแดน (โดยประมาณคือบริเวณพรมแดนตุรกี-อิหร่านในปัจจุบัน) จากนั้นเขาจึงหันลงใต้และไปทางตะวันตก ข้ามแม่น้ำ Great Zab ในวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 627 การเคลื่อนพลเช่นนี้ทำให้กองทัพของเขาไปตั้งอยู่บนที่ราบสูงนินะเวห์ (ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำไทกริส) ใกล้กับซากปรักหักพังของเมืองนินะเวห์โบราณ การเคลื่อนกำลังนี้เป็นการเคลื่อนจากใต้ขึ้นเหนือเมื่อเทียบกับกำลังของเปอร์เซีย อันเป็นทิศทางตรงกันข้ามกับที่เปอร์เซียคาดหมาย พวกเขาเปอร์เซียคาดว่าเขายังคงรุกรานได้ต่อไปสู่อาร์มีเนีย เหตุการณ์นี้ทำให้แม่ทัพเปอร์เซีย Rhahzadh เสียใจโดยสิ้นเชิง และบีบให้เขาต้องไล่ตามเฮราคลิอัสเข้าไปสู่ภูมิภาคที่ไม่เป็นคุ้นเคย ทิ้งยังเปิดโอกาสให้ฝ่ายโรมันเป็นผู้เลือกสนามรบบนที่ราบใกล้นินะเวห์ กลยุทธ์การเคลื่อนกำลังนี้ยังป้องกันไม่ให้ฝ่ายโรมันถูกกักอยู่ระหว่างกองกำลังเปอร์เซีย และทำให้พวกเขามีเส้นทางถอนตัวหากจำเป็น เมื่อประกอบกับหมอกในวันรบ และยุทธวิธีแย่งชิงระยะระหว่างการสู้รบจริง ก็ยิ่งทำให้มีชัยชนะแห่งความประหลาดใจหลายระดับ การรุกรานในฤดูหนาวอย่างอาจหาญครั้งนี้ และเส้นทางตีโฉบลี้กเข้าไปในดินแดนเปอร์เซีย ได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในความสำเร็จทางทหารที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเฮราคลิอัส ทั้งยังช่วยทำลายความมั่นใจของเปอร์เซีย และมีส่วนอย่างมากต่อชัยชนะในที่สุดของโรมันในสงครามอันยืดเยื้อนั้น

“ในการศึกแห่งนินะเวห์ ซึ่งได้รับพุงกันอย่างดุเดือดตั้งแต่รุ่งอรุณจนถึงยามที่สียบเอ็ด ได้ยึดธงรบจากพวกเปอร์เซียมาได้ยี่สิบแปดผืน ไม่นับรวมผืนที่อาจหักหรือฉีกขาดไป กองทัพส่วนใหญ่ของพวกเขาถูกพินทำลายจนย่อยยับ และฝ่ายผู้มีชัย (คือพวกโรมัน) ได้ปกปิดความสูญเสียของตนเองไว้ และค้างคินอยู่ในสนามรบ บรรดานครและราชวังแห่งอัสซีเรียก็ได้เปิดแก่พวกโรมันเป็นครั้งแรก”

“จักรพรรดิโรมันมิได้เข้มแข็งขึ้นด้วยชัยชนะในการพิชิตที่เขาได้รับ; และในเวลาเดียวกันนั่นเอง อีกทั้งโดยวิธีการเดียวกันนั้น ก็ได้มีการเตรียมทางไว้สำหรับฝูงชนชาวซาราเซ็นจากอาระเบีย ดุจฝูงตึกแดนจากภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งในระหว่างการเคลื่อนผ่านของพวกเขาได้แพร่ขยายลัทธิมุฮัมมัดอันมิดมนและหลอกลวง และในเวลาอันรวดเร็วก็แผ่คลุมทั่วทั้งจักรวรรดิเปอร์เซียและจักรวรรดิโรมัน”

“คงไม่อาจปรารถนาตัวอย่างที่สมบูรณ์กว่านี้เพื่อแสดงข้อเท็จจริงประการนี้ได้ นอกจากที่มีอยู่ในถ้อยคำตอนท้ายของบทจากงานของ Gibbon ซึ่งเป็นแหล่งที่คัดข้อความข้างต้นมา ‘แม้ว่าจะได้จัดตั้งกองทัพผู้มีชัยขึ้นภายใต้มาตรฐานของ Heraclius แล้วก็ตามความพยายามอันผืนธรรมชาตินั้นก็ดูเหมือนจะทำให้กำลังของพวกเขาหมดสิ้นลงมากกว่าจะเป็นการฝึกปรือให้เข้มแข็งขึ้น ขณะที่จักรพรรดิทรงมีชัยอยู่ที่ Constantinople หรือ Jerusalem เมืองเล็ก ๆ อันคลุมเครือแห่งหนึ่ง ณ ชายแดน Syria ถูกพวก Saracens ปล้นสะดม และพวกเขาได้สังหารทหารบางกองที่ยกไปช่วยเหลือเมืองนั้นจนสิ้นซาก—ซึ่งเป็นเหตุการณ์ธรรมดาและเล็กน้อยหากว่ามันมิได้เป็นบทนำของการปฏิวัติอันยิ่งใหญ่ โจรเหล่านี้คืออัครทูตของ Mohammed; ความกล้าหาญอันคลุ้มคลั่งของพวกเขาได้พุ่งขึ้นมาจากทะเลทราย; และในช่วงแปดปีสุดท้ายแห่งรัชกาลของพระองค์ Heraclius ก็ทรงสูญเสียดินแดนมณฑลเดียวกันนั้นให้แก่พวกอาหรับ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกอบกู้คืนมาจากพวกเปอร์เซีย”

“‘วิญญานแห่งการนำอันลึกลับและความคลั่งศาสนา ซึ่งที่อาศัยของมันมิได้อยู่ในสวรรค์’ ได้ถูกปล่อยออกมาบนแผ่นดินโลก บ่ออันลึกไร้ก้นบึงนั้นต้องการเพียงกุญแจดอกหนึ่งเพื่อจะเปิดมันออกได้ และกุญแจดอกนั้นคือการล่มสลายของ Chosroes เขาได้ฉีกจดหมายของชาวเมือง Mecca ผู้ไม่เป็นที่รู้จักคนหนึ่งด้วยความดูหมิ่น แต่เมื่อจาก ‘เปลวแห่งสง่าราศี’ ของเขา เขาตกลงสู่ ‘ห่อแห่งความมิด’ ซึ่งไม่มีสายตาใดอาจมองทะลุได้ ชื่อของ Chosroes ก็พลันจะเลื่อนหายไปสู่ความลึกลับเลื่อนต่อหน้าชื่อของ Mohammed; และดูประหนึ่งว่าเสียเวลาเพียงแต่รอคอยการขึ้นของมัน จนกว่าดาวดวงนั้นจะตกลง Chosroes ภายหลังจากพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงและการสูญเสียอาณาจักร ได้ถูกลอบปลงพระชนม์ในปี ค.ศ. 628; และปี ค.ศ. 629 ก็ถูกกำหนดหมายไว้ด้วย ‘การพิชิตอาระเบีย’ และ ‘สงครามครั้งแรกของชาว Mohammedan ต่อจักรวรรดิโรมัน’ และหุตสวรรค์องค์ที่ห้าได้เป่าแตรขึ้น และข้าพเจ้าเห็นดาวดวงหนึ่งตกลงจากฟ้าสู่แผ่นดินโลก และแก่ดาวดวงนั้นได้ทรงประทานกุญแจแห่งบ่ออันลึกไร้ก้นบึง และเขาได้เปิดบ่ออันลึกไร้ก้นบึงนั้น’ เขาตกลงสู่แผ่นดินโลก เมื่อกำลังของจักรวรรดิโรมันสิ้นแรงลง และกษัตริย์ใหญ่แห่งบูรพาทิศนอนตายอยู่ในห่อแห่งความมิดของตน การปล้นสะดมเมืองเล็ก ๆ ที่ไม่เป็นที่รู้จักแห่งหนึ่งบนพรหมแดนซีเรียก็เป็น ‘บทนำของการปฏิวัติอันยิ่งใหญ่’ ‘พวกโจรเหล่านี้คืออัครทูตของ Mohammed และความกล้าหาญอันคลุ้มคลั่งของพวกเขาก็พุ่งขึ้นจากทะเลทราย” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495–497.

ยุทธการแห่งนั้นจะเห็นเป็นภาพแทนของโรมสมัยใหม่ที่พิชิตสหรัฐอเมริกา ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ แต่ชัยชนะนั้นเป็นชัยชนะแบบไพริริก เพราะการพิพากษาอย่างต่อเนื่องเหนือโรมเริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์นั่นเอง

โฆสโรสเป็นประมุขแห่งจักรวรรดิเปอร์เซีย ดังนั้น เปอร์เซียซึ่งเป็นตัวแทนแห่งการล่มสลายของสหรัฐอเมริกา ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ จึงเป็นกุญแจที่เปิดบ่อปราศจากกันเหวเมื่ออาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ล่มสลาย ทั้งนี้ สิ่งนี้เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ในดาเนียล บทที่ 11 ข้อ 16, 31 และ 41 ตลอดจนวิวรณ์ บทที่ 13 ข้อ 11.

จงสังเกตข้อคิดเห็นของสตีเฟน แฮสเคลล์ ผู้บุกเบิก เกี่ยวกับชื่อพระคัมภีร์และประวัติศาสตร์เดียวกันนี้:

“พวกอาหรับ หรือพวกซาราเซ็น ไม่เคยมีอิทธิพลใด ๆ ในพิภพมาก่อนเลย
ในประวัติศาสตร์ของบรรดาประชาชาติ คนอิสระแห่งทะเลทรายเหล่านี้แทบมิได้ถูกกล่าวถึงด้วยศา
สาศนาอิสลามของโมฮัมหมัดได้รวบรวมชนเผ่าที่กระจัดกระจายให้เป็นหนึ่งเดียว
และส่งพวกเขาออกไปในฐานะผู้พิชิตบรรดาประชาชาติ
ความก้าวหน้าอันรวดเร็วซึ่งติดตามกองทัพซาราเซ็นนั้น
ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากความขัดแย้งระหว่างพวกโรมันกับโคสโรส
ผู้เป็นประมุขแห่งจักรวรรดิเปอร์เซียยุคหลัง ความขัดแย้งนี้ลงเอยด้วยการล่มสลายของฝ่ายหลัง
เปอร์เซียยุคหลังเคยยืนหยัดเป็นกำแพงกัน คอยยับยั้งอำนาจของโมฮัมหมัดไว้
แต่เมื่ออำนาจนั้นล่มสลายลง กำแพงกันก็หมดไป ‘บอบาตาล’ ก็ถูกเปิดออก
และพวกซาราเซ็นก็หลั่งไหลท่วมโลก เมื่อ ‘บอบาตาล’ ถูกเปิดออก ก็มีครันลอยขึ้นมาซึ่งบดบังดวงอาทิตย์’
ภาพเปรียบเทียบนี้เป็นภาพที่หนักแน่นยิ่ง แสดงถึงผลแห่งความมีดมาของศาสนาอิสลามของโมฮัมหมัด
เมื่อมันแผ่ขยายไปทั่วพิภพ” Stephen Haskell, The Story of the Seer of Patmos, 164, 165.

กำแพงกันนั้น ในประวัติศาสตร์ของกรุงโรม คือกำแพงแห่งการแยกระหว่างคริสตจักรกับรัฐ ซึ่งถูกยกเลิกไป ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ ยังมีอีกชิ้นหนึ่งของชัยชนะเยี่ยงฟิรริกของโรมเหนือเปอร์เซียในยุทธการแห่งนั้นะเวห์
เพราะก่อนหน้านี้เคยมียุทธการแห่งนั้นะเวห์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของอัลฟา และยุทธการในปี ค.ศ. 627
เป็นตัวแทนของโอเมกา ยุทธการครั้งนั้นเกิดขึ้นในปี 612 ก่อน ค.ศ. ห่างกันราวหนึ่งพันสองร้อยปี
ในยุทธการครั้งนั้น อัสซีเรียพ่ายแพ้ต่อพันธมิตรสามฝ่าย
และเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของจักรวรรดิอัสซีเรีย

เอ. ที. โจนส์ ให้ความเห็นเกี่ยวกับการต่อสู้ระยะแอลฟาแห่งนั้นะเวห์ว่า:

“กิจการต่าง ๆ ในราชการของอัสซีเรียเลวร้ายลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งในปี 612 ก่อน ค.ศ.
ได้เกิดการกบฏครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่งโดยประเทศทั้งสามชุดเดิม
คราวนี้มีนาบอปอลัสซาร์เป็นผู้นำด้วยตนเอง การกบฏครั้งนี้ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์:
นั้นะเวห์ถูกทำให้เป็นกองซากปรักหักพัง และจักรวรรดิอัสซีเรียถูกแบ่งออกเป็นสามส่วนใหญ่ ๆ คือ
มีเดียครอบครองดินแดนตะวันออกเฉียงเหนือและเหนือสุด
บาบิโลนครองครองเอลามและที่ราบกับหุบเขาทั้งสี่ของแม่น้ำยูเฟรทีสและไทกริส
และอียิปต์ครอบครองดินแดนทั้งสี่ทางตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรทีส ตราบประทับแห่งพันธมิตรนี้ระหว่างบาบิโล
นกับมีเดียคือการอภิเษกสมรสของพระธิดาแห่งกษัตริย์มีเดียกับเนบูคัดเนสซาร์
โอรสของนาบอปอลัสซาร์ ฟาโรห์เนโค กษัตริย์แห่งอียิปต์
ได้ยกขึ้นไปสู้รบกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียที่คาร์เคมีซิมแม่น้ำยูเฟรทีส
ในการปฏิบัติสวนของตนตามพันธบัตรที่มีต่อการต่อต้านอัสซีเรียนั่นเอง
และเมื่อกษัตริย์โยสียาห์แห่งยูดาห์ยกออกไปสู้รบกับพระองค์ ก็ถูกประหารที่เมกิดโด
ต่อมาเมื่อดินแดนตะวันตกทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับกษัตริย์แห่งอียิปต์แล้ว การที่พระองค์ทรงปลดปล่อย
โอรสของโยสียาห์ ออกจากการเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์
และทรงแต่งตั้งเอลีอาคิมขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์แทน โดยเปลี่ยนพระนามของเขาเป็นเยโฮยาคิม
และทรงเก็บภาษีเหนือแผ่นดินนั้น
ก็เป็นการใช้อำนาจอธิปไตยอันชอบธรรมของพระองค์ซึ่งได้มาโดยการพิชิต” 1 พงศาวดาร 3:15; 2
พงศกษัตริย์ 23:31-35” A. T. Jones, Review and Herald, March 15, 1898.

ในการศึกที่นั้นะเวห์แบบแอลฟาในปี 612 ก่อนคริสตกาล จักรวรรดิอัสซีเรียได้สิ้นสุดลง
เช่นเดียวกับที่อาณาจักรที่หกในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์สิ้นสุดลง ณ กฎหมายวันอาทิตย์
ผู้ชนะในการศึกครั้งนั้นคือสหภาพสามฝ่ายของบาบิโลน อียิปต์ และมีเดีย ในสงครามแห่งเวลานั้น
กษัตริย์โยสียาห์สิ้นพระชนม์ที่เมกิดโด จึงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของอาร์มาเกดดอน

ในการศึกษาที่นี้เนเวห์แบบโอเมกาในปี 627 อิสลามแห่งวิบัติประการที่สามถูกปล่อยออกมา เมื่อกำแพงแห่งการคุ้มครองในรัฐธรรมนูญถูกนำออกไป ตามที่ถูกทำให้เห็นเป็นแบบอย่าง ดังที่ Haskell ได้กล่าวถึงเปอร์เซียว่าเป็น "กำแพงกัน" แห่งการคุ้มครอง ซึ่งถูกนำออกไปพร้อมกับความพ่ายแพ้ของเปอร์เซีย การสิ้นพระชนม์ของกษัตริย์โยสียาห์ที่เมกิดโดซีให้เห็นว่าการศึกษาที่นี้เนเวห์ครั้งแรกเป็นการศึกษาครั้งที่สองในยุคสุดท้าย ส่วนครั้งสุดท้ายของการศึกษาที่นี้เนเวห์ทั้งสองครั้งในปี 627 เมื่อถูกแยกไขและปล่อยเปิดออกนั้น เป็นครั้งแรกในยุคสุดท้าย เพราะครั้งแรกจะเป็นครั้งสุดท้าย การศึกษาที่นี้เนเวห์ครั้งแรกระหว่างอัสซีเรียกับสหภาพสามฝ่ายนำไปสู่อาร์มาเกดดอน ช่วงเวลาของยุคมีดครั้งที่สองเริ่มต้นด้วยการศึกษาที่นี้เนเวห์และสิ้นสุดลงด้วยการศึกษาที่นี้เนเวห์

ข้อเท็จจริงของแต่ไบที่ห้า ซึ่งเป็นวิบัติประการแรกในวิวรรณ์บทที่เก้า คือสิ่งที่บรรดาผู้บุกเบิกเข้าใจว่าเป็นพยานหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ชัดเจนที่สุดยิ่งกว่าข้อความตอนใด ๆ ในพระธรรมวิวรรณ์ อุไรอาห์ สมิธ กล่าวถึงข้อเท็จจริงนั้นไว้ดังนี้:

"ข้อ 1 และบุตรสวรรค์องค์ที่ห้าได้เป่าแตรขึ้น และข้าพเจ้าเห็นดาวดวงหนึ่งตกจากฟ้าสู่แผ่นดินโลก และได้ทรงมอบกุญแจแห่งชุมลึกไว้กับบึงแก่เขา"

"สำหรับการอธิบายแตร์นี้ เราจะอาศัยงานเขียนของนาย Keith อีกครั้งหนึ่ง ผู้เขียนท่านนี้กล่าวไว้อย่างถูกต้องว่า: 'แทบจะไม่มีใครเห็นพ้องต้องกันในหมู่นักตีความเกี่ยวกับส่วนอื่นใดของพระธรรมวิวรรณ์ที่สมาเสมอเท่าในเรื่องการประยุกต์ใช้แตร์ที่ห้าและที่หก หรือวิบัติครั้งที่หนึ่งและที่สอง กับพวกซาราเซ็นและพวกเติร์กเลย เรื่องนี้ชัดเจนเสียจนแทบจะเป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจผิด แทนที่จะมีเพียงข้อพระคัมภีร์หนึ่งหรือสองข้อกำหนดถึงแต่ละเรื่อง พระธรรมวิวรรณ์บทที่เก้าทั้งบทกลับถูกใช้ไปโดยแบ่งเป็นสองส่วนเท่า ๆ กันในการพรรณนาถึงทั้งสองเรื่องนั้น'" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495.

เปโตรอยู่ที่ปานีอุมพร้อมด้วยความรับผิดชอบในการแก้ไขข่าวสารเรื่องลูกไฟแห่งแนซิลล์ และเป็นที่ประจักษ์เป็นครั้งแรกว่าองค์ประกอบของวิบัติประการแรกสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์กับองค์ประกอบของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า สิ่งใดแห่งเผ่ายูดาห์ทรงเปิดผนึกความเข้าใจนี้ให้ปรากฏ โดยสอดคล้องกับแนวคำพยากรณ์อื่น ๆ ที่พระองค์ได้ทรงวางไว้แล้วก่อนหน้านี้ นักประวัติศาสตร์จะเป็นพยานถึงความสำคัญของการโจมตีโดยไม่ทันคาดคิดที่โรมได้กระทำต่อพวกเปอร์เซียในปี 627 และเมื่อพวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขาก็ได้บันทึกไว้ถึงการเคลื่อนกำลังอ้อมไปและไปยังด้านหลังของเปอร์เซียของเฮราคลิอัสในฤดูหนาวว่าเป็นกลยุทธ์เพื่อคงการซ่อนเร้นไว้จนถึงเวลาของการโจมตี

ซิสเตอร์ไว้ที่แจ้งแก่เราว่า โรมกำลังเพียงแต่รอคอย "ตำแหน่งที่ได้เปรียบ" และแล้วนางก็จะลงมือโจมตี

"พระวามะของพระเจ้าได้ทรงให้คำเตือนถึงอันตรายที่กำลังจะมาถึงแล้ว; หากคำเตือนนี้ถูกละเลย โลกโปรเตสแตนต์จะได้รู้ว่าจุดมุ่งหมายของโรมที่แท้จริงคืออะไร ก็ต่อเมื่อสายเกินกว่าจะหลีกเลี่ยงดังนั้นก็ไม่ได้ นางกำลังเติบโตขึ้นสู่อำนาจอย่างเงียบ ๆ หลักคำสอนของนางกำลังแผ่อิทธิพลอยู่ในหอประชุมนิติบัญญัติ ในคริสตจักรทั้งหลาย และในใจของมนุษย์ นางกำลังก่อพูนโครงสร้างอันสูงตระหง่านและมั่นคงของนางขึ้น ในชอกกลับอันเร้นลับซึ่งการข่มเหงในอดีตของนางจะถูกกระทำซ้ำอีก นางกำลังเสริมกำลังของตนอย่างลอบเร้นและโดยที่ไม่มีผู้ใดระแวง เพื่อส่งเสริมจุดมุ่งหมายของตนเอง เมื่อถึงเวลาที่นางจะลงมือโจมตี สิ่งทั้งปวงที่นางปรารถนาก็คือฐานะอันได้เปรียบ และบัดนี้สิ่งนั้นก็กำลังถูกมอบให้นางแล้ว ในไม่ช้าเราจะได้เห็นและจะได้สัมผัสว่าจุดมุ่งหมายขององค์ประกอบแห่งโรมคืออะไร ผู้ใดก็ตามที่จะเชื่อและเชื่อฟังพระวามะของพระเจ้า ก็จะต้องเผชิญกับการดิ้นรนและการข่มเหงด้วยเหตุนี้" The Great Controversy, 581.

ดังเช่นในกรณีของจักรพรรดิเฮราคลิอุส สันตะปาปาก็กำลังเคลื่อนไปสู่เป้าหมายของตน “อย่างลอบเร้นและโดยไม่คาดคิด” ตามการทรงสำเร็จของอิสยาห์บทที่ยี่สิบสาม ซึ่งในบทนั้นหญิงแพศยาแห่งเมืองไทรเทอถูกลืมไปสำหรับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ การโจมตีลับโดยไม่คาดคิดของเฮราคลิอุสคือการที่โลกหลงลืมสันตะปาปาตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ บรรทัดซ้อนบรรทัด

ความวิบัติประการแรกเป็นภาพแทนของความวิบัติประการที่สามและประการสุดท้าย ในความวิบัติประการแรก มีการประกาศถ้อยแถลงหนึ่งซึ่งสอดคล้องด้วยกับประวัติศาสตร์ของศาสนาอิสลามและช่วงเวลาแห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

และมีคำสั่งแก่มั่นทั้งหลายว่า อย่าทำอันตรายแก่ภูษาบนแผ่นดินโลก หรือสิ่งเขี้ยวสดใด ๆ หรือแก่ต้นไม้ใด ๆ เลย แต่จงทำอันตรายเฉพาะมนุษย์เหล่านั้นที่ไม่มีตราประทับของพระเจ้าที่หน้าผากของตน และแก่มั่นทั้งหลายนั้นทรงอนุญาตว่า อย่าให้สาคนเหล่านั้นเสีย แต่ให้ทรมานเขาทั้งหลายอยู่ห้าเดือน และการทรมานของมันนั้นเป็นดังการทรมานจากแมงป่องเมื่อมันต่อยมมนุษย์ และในวันเหล่านั้น มนุษย์ทั้งหลายจะเสาะหาความตาย แต่จะไม่พบ และจะปรารถนาจะตาย แต่ความตายจะหนีไปจากเขา

วิวรณ์ 9:4-6

ก่อนที่กฎแจะถูกไขในการรบแห่งนั้นนะเวห์ ซึ่งคือกฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึงนั้น คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันก็ได้รับการประทับตราแล้ว ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ การทำลายเมืองทั้งหลาย ซึ่งเริ่มต้นขึ้นด้วยลูกไฟแห่งแซวิลล์ ได้รับการพรรณนาไว้ว่าเป็นช่วงเวลา “ห้าเดือน” เมื่อสงครามโหมกระหน่ำ และการนองเลือดครั้งที่สองของสันตะปาปาได้เริ่มต้นขึ้น เพื่อให้สำเร็จตามคำตอบที่ประทานแก่บรรดามรณสักขีแห่งยุคมิดไนตราประทับดวงที่ห้า

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่ห้า

ข้าพเจ้าได้เห็นใต้แท่นบูชามีดวงวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกสังหารเพราะพระวจนะของพระเจ้า และเพราะคำพยานซึ่งเขาทั้งหลายได้ยึดถือไว้ และเขาทั้งหลายร้องด้วยเสียงอันดังว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงบริสุทธิและสัตย์จริง พระองค์จะไม่ทรงพิพากษาและแก้แค้นแทนโลหิตของข้าพระองค์ทั้งหลายแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกอีกนานเท่าใด? และได้ทรงประทานเสื้อยาวสีขาวแก่เขาทุกคน และมีพระดาร์สแก่เขาว่า ให้เขาทั้งหลายพักอยู่ต่อไปอีกชั่วระยะหนึ่ง จนกว่าผู้ร่วมรับใช้ของเขาทั้งหลายและพี่น้องของเขาทั้งหลาย ซึ่งจะต้องถูกฆ่าเหมือนอย่างเขา จะครบจำนวน วิวรณ์ 6:9-11

บรรดาผู้พลีชีพแห่งยุคมิดไนตราประทับดวงที่ห้าเป็นกลุ่มแรกที่เป็นแบบลวงหน้าของบรรดาผู้พลีชีพแห่งโรมสมัยใหม่ในช่วงวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ ก่อนที่วิกฤตนั้นจะมาถึง คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนจะได้รับการประทับตรา และกระบวนการประทับตรานั้นได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อ 9/11 พร้อมกับการมาถึงของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม และการประพรมของฝนชุกปลายฤดู

เมื่อบรรดาผู้พลีชีพแห่งยุคมิดไนตราประทับดวงที่ห้าถามว่าเมื่อใดตำแหน่งสันตะปาปาจะถูกพิพากษา พวกเขาได้รับคำตอบว่ามีผู้พลีชีพกลุ่มที่สองเมื่อยุคมิดไนตราประทับดวงที่ห้าเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง ซึ่งก็คือเมื่อกฎแจะแห่งสงครามของนั้นนะเวห์สำเร็จครบถ้วน ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ก่อนที่ผู้พลีชีพกลุ่มที่สองจะครบจำนวน คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนจะได้รับการประทับตรา และช่วงเวลาแห่งการประทับตราซึ่งเริ่มต้นเมื่อ 9/11 นั้นถูกระบุไว้ในตราดวงที่ห้า เพราะบทสนทนาที่นำเสนอไว้ที่นั่นพบได้ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่หก ข้อ NINE ถึง ELEVEN อันเป็นการกำหนดจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการประทับตราด้วย 9/11

จุดสิ้นสุดนั้นนำเข้าสู่การทำลายอิสลามดังที่กำหนดไว้ในพระธรรมวิวรณ์ NINE, ELEVEN และบรรดาผู้ที่ได้รับการประทับตราจะได้นำให้ประสบการณ์ของดาเนียลซึ่งแสดงไว้ในดาเนียล NINE, ELEVEN

สำเร็จครบถ้วน

เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป